ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 27ης Νοεμβρίου 1991 *

Στην υπόθεση C-315/90,

Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (Gimelec), με έδρα το Παρίσι,

Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo (Sercobe), με έδρα τη Μαδρίτη,

Sole SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου με έδρα το Pordenone (Ιταλία),
και

Nuova IB — MEI SpA, εταιρία ιταλικού δικαίου με έδρα το Asti (Ιταλία),

εκπροσωπούμενες από τον Jean-François Bellis, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Freddy Brausch, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Eric White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Claus-Michael Happe, γερμανό δικαστικό λειτουργό αποσπασμένο στην Επιτροπή στο πλαίσιο ανταλλαγών υπαλλήλων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως 90/399/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1990, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών [ηλεκτρικών] κινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 202, σ. 47),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Grévisse, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τους διαδίκους που ανέπτυξαν τις απόψεις τους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 25ης Ιουνίου 1991,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 26ης Σεπτεμβρίου 1991,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 15 Οκτωβρίου 1990 η Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (Gimelec) και η Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo (Sercobe), καθώς και οι εταιρίες ιταλικού δικαίου Sole SpA και Nuova IB-MEI SpA, ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση της αποφάσεως 90/399/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1990, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών [ηλεκτρικών] κινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας (ΕΕ L 202, σ. 47, στο εξής: επίδικη απόφαση).

2 Τον Ιούλιο του 1989, η Gimelec και η Sercobe, καθώς και η Associazione Nazionale Industrie Elettrotechniche e Elettroniche (ANIE), επαγγελματικές οργανώσεις που εκπροσωπούν τους κοινοτικούς παραγωγούς ηλεκτρικών κινητήρων μονοφασικού ρεύματος δύο ταχυτήτων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για την κατασκευή ηλεκτρικών πλυντηρίων (στο εξής: ηλεκτρικοί κινητήρες), υπέβαλαν ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), ισχυριζόμενες ότι υφίσταται ντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ομοειδών ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Βουλγαρίας, Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας.

3 Εκτιμώντας ότι η καταγγελία περιελάμβανε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ύπαρξη ντάμπινγκ και την πρόκληση ζημίας εξαιτίας του, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ και άρχισε επ' αυτού έρευνα, δημοσιεύοντας σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 14ης Νοεμβρίου 1989 (ΕΕ C 286, σ. 11).

4 Μετά το πέρας της έρευνας αυτής, η οποία αφορούσε την περίοδο από 1η Ιανουαρίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1989, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι οι εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Ρουμανίας και Τσεχοσλοβακίας δεν προκάλεσαν σοβαρή ζημία στην κοινοτική βιομηχανία. Όσον αφορά τη Βουλγαρία, η Επιτροπή δεν την περιέλαβε στην έρευνα λόγω του ότι δεν διαπιστώθηκε καμία εξαγωγή από τη χώρα αυτή ούτε το 1988, ούτε κατά τη διάρκεια της περιόδου την οποία αφορούσε η έρευνα.

5 Κατά συνέπεια η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση δυνάμει του άρθρου 9 του βασικού κανονισμού.

6 Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες επικαλούνται δύο λόγους ακυρώσεως, που αφορούν, αφενός, την ανυπαρξία, κατά την Επιτροπή, σοβαρής ζημίας εξαιτίας των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία και, αφετέρου, το γεγονός ότι δεν περιελήφθησαν στην έρευνα οι εισαγωγές από τη Βουλγαρία.

7 Στην έκθεση ακροατηρίου αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνον καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

Επί του λόγου που αφορά την ανυπαρξία σοβαρής ζημίας εξαιτίας των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία

8 Με τον λόγο αυτό οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η επίδικη απόφαση είναι προδήλως εσφαλμένη, καθόσον στηρίζεται, αφενός, σε φερομένη μείωση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εν λόγω εισαγωγές και, αφετέρου, στο ότι οι εισαγωγές αυτές δεν είχαν επίπτωση στις καθοριζόμενες από τους κοινοτικούς παραγωγούς τιμές. Όσον αφορά τους δύο αυτούς παράγοντες, εξάλλου, η επίδικη απόφαση περιέχει ανεπαρκή και εσφαλμένη αιτιολογία.

9 Η Επιτροπή διατείνεται, εκ προοιμίου, ότι από τα σημεία 8 έως 16 της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση αυτή δεν στηρίζεται αποκλειστικά στους δύο λόγους που αναφέρουν οι προσφεύγουσες, αλλά ότι, για την έκδοσή της, ελήφθη υπόψη το σύνολο των παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Βάσει αυτού ισχυρίζεται ότι, και αν ακόμα ήταν δικαιολογημένες, οι επικρίσεις των προσφευγουσών δεν θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την ανυπαρξία σοβαρής ζημίας.

10 Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Όπως η ίδια η Επιτροπή αναγνώρισε στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς της, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είχε προκληθεί ζημία βάσει ορισμένων ουσιωδών παραγόντων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και εκείνοι τους οποίους αναφέρουν οι προσφεύγουσες. Δεδομένου ότι πρόκειται για ουσιώδεις παράγοντες, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι, και αν ακόμα ήταν βάσιμες οι επικρίσεις των προσφευγουσών σχετικά με την εκτίμηση, εκ μέρους της Επιτροπής, αυτών των δύο παραγόντων, η επίδικη απόφαση θα ήταν εν πάση περιπτώσει νόμιμη λαμβανομένων υπόψη των άλλων παραγόντων που συνεκτιμήθηκαν.

11 Επομένως, πρέπει να εξεταστούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών σχετικά με τους δύο ανωτέρω παράγοντες, ήτοι όσον αφορά τη μείωση του μεριδίου της αγοράς το οποίο αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία και την έλλειψη επιπτώσεων εξαιτίας των εισαγωγών αυτών επί των τιμών πωλήσεως των κοινοτικών προϊόντων.

Επί της μειώσεως του μεριδίου της αγοράς το οποίο αντιπροσώπευαν οι εισαγωγές από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία

12 Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν καταρχάς τα στοιχεία που αποτέλεσαν τη βάση του καθορισμού του όγκου των εν λόγω εισαγωγών για τα έτη 1986 μέχρι 1988, καθώς και για την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, καθόσον προέρχονταν αποκλειστικά από τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια αντιντάμπινγκ που συμπλήρωσαν οι Ρουμάνοι και οι Τσεχοσλοβάκοι εξαγωγείς, η ακρίβεια των οποίων ουδόλως ελέγχθηκε και τα οποία δεν συμφωνούν με τα στοιχεία που έχουν στη διάθεσή τους οι προσφεύγουσες.

13 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή εδικαιούτο να βασιστεί στα ειδικά στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνά της, έστω και αν αυτά δεν συμφωνούν προς τις κοινοτικές στατιστικές, στις οποίες βασίστηκαν οι προσφεύγουσες. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, χωρίς οι προσφεύγουσες να το αμφισβητούν, από τις κοινοτικές στατιστικές δεν μπορούν να προκύψουν αποδεικτικά στοιχεία, δεδομένου ότι σ' αυτές οι ηλεκτρικοί κινητήρες κατατάσσονται σε κεφάλαιο δασμολογικών κλάσεων που περιλαμβάνει και άλλα προϊόντα.

14 Επομένως η Επιτροπή καθόρισε τον όγκο των εν λόγω εισαγωγών βάσει στοιχείων τα οποία ήταν εύλογο να έχει στη διάθεσή της.

15 Συνεπώς, το επιχείρημα των προσφευγουσών σχετικά με την αξιοπιστία των ανωτέρω στοιχείων πρέπει να απορριφθεί.

16 Στη συνέχεια οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρερμήνευσε το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, βασιζομένη στην ιδέα ότι η αύξηση του μεριδίου της αγοράς το οποίο κάλυπταν οι εν λόγω εισαγωγές αποτελεί conditio sine qua non για τη διαπίστωση ζημίας κατά την έννοια του άρθρου αυτού.

17 Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, κατά την εξέταση της ζημίας πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ένα σύνολο παραγόντων, από τους οποίους κανένας δεν μπορεί να αποτελεί μόνος του έρεισμα καθοριστικής κρίσεως (βλ. την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmashexport, Συλλογή 1990, σ. I-2945, σκέψη 50).

18 Από τις αιτιολογικές σκέψεις της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ότι η Επιτροπή καθόρισε όντως τη ζημία βάσει των διαφόρων παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, οι σχετικές διαπιστώσεις της αφορούν τον όγκο των εισαγωγών σε απόλυτη αξία και σε σχέση με την κοινοτική κατανάλωση (σημεία 8 και 9), τις τιμές των εισαγομένων προϊόντων (σημείο 10), την κοινοτική παραγωγή (σημείο 11), τη χρησιμοποίηση του παραγωγικού δυναμικού της κοινοτικής βιομηχανίας (σημείο 12), τις πωλήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας και το αναλογούν σε αυτές μερίδιο της αγοράς (σημεία 13 και 14), τις τιμές πωλήσεως των κοινοτικών προϊόντων (σημείο 15) και τα κέρδη τους (σημείο 16).

19 Η εκτίμηση αυτή της Επιτροπής είναι σύμφωνη προς τα κριτήρια που τίθενται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την εξέταση της ζημίας, τούτο δε έστω και αν θεώρησε ως ουσιώδη παράγοντα τη μείωση του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσώπευαν οι εν λόγω εισαγωγές.

20 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα των προσφευγουσών που στηρίζεται σε παρερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού είναι αβάσιμο.

21 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ακόμα ότι υπέστησαν πρόδηλη δυσμενή μεταχείριση, καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε αναιτιολόγητα να εφαρμόσει στην προκειμένη περίπτωση την πάγια πρακτική της, κατά την οποία λαμβάνεται υπόψη μόνο η « ελεύθερη αγορά » όταν μέρος της κοινοτικής παραγωγής πωλείται από παραγωγό που καλύπτει όλα τα στάδια της παραγωγής, από την πρώτη ύλη μέχρι το τελικό προϊόν, στο εσωτερικό « δέσμιας αγοράς », δηλαδή αγοράς την οποία έχει εξασφαλίσει ο παραγωγός λόγω του ότι οι αγοραστές υπάγονται στον ίδιο όμιλο επιχειρήσεων, δεδομένου ότι στην αγορά αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ισχύουν οι κανόνες που διέπουν τις συνήθεις εμπορικές σχέσεις και, συνεπώς, δεν επηρεάζεται από τις εισαγωγές που γίνονται σε μειωμένες τιμές. Οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η Επιτροπή θα είχε διαπιστώσει, αν είχε ακολουθήσει αυτή την πρακτική, ότι όχι μόνο οι εν λόγω εισαγωγές αντιπροσώπευαν μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς (39 μέχρι 40 % και άνω του 50 % στην ιταλική αγορά), αλλά επίσης ότι το μερίδιο αυτό παρέμεινε σταθερό ή σημείωσε ελαφρά άνοδο μεταξύ 1986 και 1989.

22 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, περίπτωση α, του βασικού κανονισμού, ο όγκος των εισαγωγών πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο εξετάσεως, « ιδίως για να προσδιοριστεί εάν (οι εισαγωγές) έχουν αυξηθεί σημαντικά, είτε σε απόλυτη αξία είτε σε σχέση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα ».

23 Από αυτό προκύπτει ότι, σε περίπτωση που η αύξηση των εισαγωγών δεν εκφράζεται σε απόλυτη αξία, το μερίδιο της αγοράς που καλύπτουν οι καταγγελόμενες ως αποτελούσες το αντικείμενο ντάμπινγκ εισαγωγές πρέπει να εκτιμάται, καταρχήν, σε συνάρτηση με το σύνολο της κοινοτικής παραγωγής ή καταναλώσεως, δηλαδή βάσει του όγκου της « συνολικής παραγωγής ». Εξαίρεση από τον κανόνα αυτό δεν δικαιολογείται παρά μόνο εφόσον στην οικεία αγορά υφίσταται σαφής διαχωρισμός μεταξύ της « δέσμιας » και της « ελεύθερης αγοράς », δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή δεν υφίσταται ανταγωνισμός μεταξύ των πωλήσεων στη « δέσμια αγορά » και των προϊόντων που πωλούνται στην « ελεύθερη αγορά » και, επομένως, οι πωλήσεις αυτές δεν επηρεάζονται από πρακτική ντάμπινγκ.

24 Επί του σημείου αυτού, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός ότι η στάση της Επιτροπής σε ορισμένες ειδικές διαδικασίες, στις οποίες αναφέρθηκε μόνο στην « ελεύθερη αγορά » για να εκφράσει την αύξηση του μεριδίου της αγοράς το οποίο αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ, αποτελεί πάγια πρακτική. Πράγματι, στις διαδικασίες αυτές η Επιτροπή απλώς εφάρμοσε, σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 4 του βασικού κανονισμού, τα κριτήρια βάσει των οποίων καθίσταται δυνατή η παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα που επιβάλλει να λαμβάνεται υπόψη η « συνολική αγορά ».

25 Αντίθετα, στην προκειμένη διαδικασία αντιντάμπινγκ, ορθώς η Επιτροπή έλαβε υπόψη, προς εκτίμηση της ζημίας, τον όγκο των εισαγωγών σε σχέση με τη « συνολική αγορά », λαμβανομένων υπόψη ορισμένων πραγματικών περιστατικών που δεν αμφισβητήθηκαν από τις προσφεύγουσες. Έτσι οι ηλεκτρικοί κινητήρες, είτε εισαγόμενοι είτε κοινοτικής προελεύσεως, πωλούνται στην ίδια αγορά και χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό, ήτοι την κατασκευή ηλεκτρικών πλυντηρίων. Επιπλέον, οι παραγωγοί ηλεκτρικών κινητήρων που έχουν ιδιαίτερη συνεργασία με ορισμένους παραγωγούς ηλεκτρικών πλυντηρίων πωλούν τα προϊόντα τους επίσης και σε άλλους παραγωγούς ηλεκτρικών πλυντηρίων, μάλιστα δε σε τιμές που δεν διαφέρουν αισθητά από εκείνες στις οποίες πωλούν τα εν λόγω προϊόντα στους παραγωγούς με τους οποίους συνεργάζονται ιδιαίτερα. Τέλος, οι παραγωγοί ηλεκτρικών πλυντηρίων αγοράζουν επίσης εισαγόμενους ηλεκτρικούς κινητήρες, καθώς και κινητήρες από τους δύο λεγόμενους ανεξάρτητους κοινοτικούς παραγωγούς.

26 Ενόψει των σκέψεων αυτών, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι αντιμετώπισε δυσμενώς τις προσφεύγουσες εκτιμώντας με βάση τη « συνολική αγορά » την εξέλιξη του μεριδίου της αγοράς που κάλυπταν οι εισαγωγές.

27 Όσον αφορά τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε την άρνησή της να λάβει υπόψη μόνο την « ελεύθερη αγορά », αρκεί να υπογραμμιστεί ότι, εκτιμώντας με βάση τη « συνολική αγορά » την εξέλιξη του μεριδίου της αγοράς που κάλυπταν οι εισαγωγές, η Επιτροπή δεν έκανε τίποτα άλλο από το να εφαρμόσει τον κανόνα του άρθρου 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, οπότε δεν απαιτείτο καμία ειδική αιτιολόγηση.

28 Επομένως, ο ισχυρισμός των προσφευγουσών ότι υπέστησαν πρόδηλη δυσμενή μεταχείριση λόγω της αναιτιολόγητης αρνήσεως της Επιτροπής να λάβει υπόψη αποκλειστικά την ελεύθερη αγορά πρέπει επίσης να απορριφθεί.

29 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι η αιτίαση σχετικά με τη μείωση του μεριδίου της αγοράς των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ελλείψεως επιπτώσεων εξαιτίας των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία επί των τιμών των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών

30 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, καταρχάς, ότι η αιτιολογία στην οποία στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω εισαγωγές δεν είχαν καμία επίπτωση στις τιμές των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών στερείται κατά βάση λογικής συνοχής, καθόσον η Επιτροπή προσπάθησε συστηματικά να βρει άλλους λόγους εκτός της επιπτώσεως των εν λόγω εισαγωγών για να εξηγήσει την ύπαρξη « μιας κάποιας επιδείνωσης της χρηματοδοτικής κατάστασης των κοινοτικών παραγωγών », την οποία ρητά αναγνώρισε στο σημείο 16 της επίδικης αποφάσεως.

31 Συναφώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν καταρχάς ότι η αύξηση, της τάξεως από 3 έως 4 %, των τιμών πωλήσεως των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών, η οποία διαπιστώθηκε όσον αφορά τις δύο επιχειρήσεις που εξακολούθησαν να έχουν κέρδη, δηλαδή τις εταιρίες Selni και IB-MEI, δεν αποδεικνύει ότι οι εν λόγω εταιρίες δεν υπέστησαν ζημίες, καθόσον η αύξηση αυτή θα ήταν πολύ μεγαλύτερη χωρίς τις εισαγωγές που αποτελούσαν το αντικείμενο ντάμπινγκ και καθόσον αυτή απλώς αντανακλούσε την αύξηση του κόστους παραγωγής που οφειλόταν σε αύξηση των τιμών του χαλκού στην παγκόσμια αγορά το 1989.

32 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος του επιχειρήματος αυτού πρέπει να υπογραμμιστεί ότι από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 2, περίπτωση γ, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η επίπτωση των εισαγωγών πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις τάσεις των οικονομικών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη. Τούτο σημαίνει ότι δεν μπορούν να συνάγονται συμπεράσματα σχετικά με την επίπτωση των εισαγωγών παρά μόνο αν η οικονομική κατάσταση των κοινοτικών παραγωγών κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας μπορεί να συγκριθεί προς εκείνη των προηγουμένων ετών.

33 Η Επιτροπή όμως δεν ήταν σε θέση να προβεί σε μια τέτοια σύγκριση, δεδομένου ότι δύο από τις επιχειρήσεις που υπέβαλαν τη σχετική καταγγελία, οι οποίες αντιπροσώπευαν το ήμισυ της κοινοτικής παραγωγής κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας, ήτοι οι επιχειρήσεις Sole και Nuova IB-MEI, δεν προσκόμισαν στοιχεία σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση κατά τα προηγούμενα έτη. Χωρίς την συνεργασία των επιχειρήσεων αυτών, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει αν η αύξηση

των τιμών αρκούσε πράγματι για την αποκατάσταση της οικονομικής καταστάσεως των κοινοτικών παραγωγών.

34 Επομένως, το πρώτο σκέλος του επιχειρήματος αυτού πρέπει να απορριφθεί.

35 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή διευκρίνισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι από την εξέταση των τιμολογίων των εξόδων των εταιριών κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας δεν διαπιστώθηκε καμία επίπτωση της αυξήσεως των τιμών του χαλκού στην παγκόσμια αγορά στο κόστος παραγωγής των κοινοτικών πραγωγών. Συναφώς η Επιτροπή ισχυρίστηκε, χωρίς οι προσφεύγουσες να αντιλέξουν επ' αυτού, ότι οι αναφερόμενες στα τιμολόγια τιμές πωλήσεως χαλκού σε ορισμένους παραγωγούς κατά τη διάρκεια της ανωτέρω περιόδου δεν αντανακλούσαν την αύξηση της παγκόσμιας τιμής χαλκού που είχε σημειωθεί την ίδια περίοδο. Υπό τις συνθήκες αυτές η Επιτροπή ορθώς θεώρησε ότι δεν αποδείχθηκε αύξηση του κόστους παραγωγής, κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της έρευνας, λόγω της αυξήσεως της τιμής του χαλκού.

36 Επομένως και το δεύτερο σκέλος του επιχειρήματος αυτού πρέπει να απορριφθεί.

37 Εν συνεχεία οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, όσον αφορά τις δύο επιχειρήσεις που παρουσίασαν ζημίες, δηλαδή την εταιρία Nuova IB-MEI και την εταιρία Sole, η Επιτροπή, ενώ είχε αναφερθεί στη « συνολική αγορά » όταν εξέτασε τον όγκο των εισαγωγών, περιόρισε την έρευνα των επιπτώσεων των εισαγωγών στην « ελεύθερη αγορά », αποδίδοντας τις ζημίες αυτές στην πολιτική αγοράς των οικείων ομίλων και αγνοώντας το γεγονός ότι οι πωλήσεις στη « συνολική αγορά » γίνονταν επί ζημία.

38 Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Όσον αφορά την οικονομική κατάσταση της εταιρίας Nuova IB-MEI, η Επιτροπή παρατήρησε ορθά ότι η εταιρία αυτή είναι θυγατρική ανεξαρτήτου παραγωγού ο οποίος είχε πραγματοποιήσει κέρδη, δηλαδή της εταιρίας IB-MEI, και ότι, ελλείψει πληροφοριακών στοιχείων σχετικά με

την οικονομική της κατάσταση κατά τη διάρκεια των προηγουμένων ετών, δεν αποδείχθηκε ότι οι ζημίες που είχαν σημειωθεί κατά την περίοδο της διεξαγωγής της έρευνας οφείλονταν στις επίμαχες εισαγωγές. Όσον αφορά την οικονομική κατάσταση της εταιρίας Sole, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή βασίμως εκτίμησε τις επιπτώσεις των εισαγωγών στην « ελεύθερη αγορά », δεδομένου ότι οι πωλήσεις στο εσωτερικό του ομίλου δεν αποτελούν κατ' ανάγκη συνήθεις εμπορικές ενέργειες και, επομένως, δεν είναι βέβαιο ότι τα αποτελέσματά τους ανταποκρίνονται προς την οικονομική πραγματικότητα.

39 Συνεπώς, το επιχείρημα ότι στερείται κατά βάση λογικής συνοχής η αιτιολογία την οποία προέβαλε η Επιτροπή για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι εν λόγω εισαγωγές δεν είχαν επίπτωση στις τιμές των προϊόντων των κοινοτικών παραγωγών πρέπει να απορριφθεί.

40 Οι προσφεύγουσες διατείνονται ακόμη ότι η προβληθείσα αιτιολογία όσον αφορά αυτό το συμπέρασμα είναι ανεπαρκής, καθόσον δεν αναφέρονται ονομαστικά οι κοινοτικοί παραγωγοί και οι παρατιθέμενοι λόγοι επικαλύπτονται εν μέρει.

41 Το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο. Πράγματι, η Επιτροπή ανέφερε ονομαστικά στο σημείο 5 της επίδικης αποφάσεως τους κοινοτικούς παραγωγούς τους οποίους αφορούσαν οι επιτόπιοι έλεγχοι που διεξήγαγε. Από τη σχετική αναφορά καθίσταται επίσης δυνατός ο προσδιορισμός των κοινοτικών παραγωγών για τους οποίους γίνεται λόγος στα σημεία 15 έως 17 της επίδικης αποφάσεως σχετικά με την εξέταση των τιμών και των κερδών των κοινοτικών παραγωγών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αιτιολογία την οποία παρέθεσε η Επιτροπή πληροί τις προϋποθέσεις που τίθενται από το άρθρο 190 της Συνθήκης, όπως ερμηνεύονται κατά πάγια νομολογία, βάσει των οποίων από την αιτιολογία μιας πράξεως πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική της αρχής που την εξέδωσε, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου ώστε να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. ως πλέον πρόσφατη την απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima All Precision, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 14).

42 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω σκέψεων, η αιτίαση σχετικά με την έλλειψη επιπτώσεων των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία επί των τιμών πωλήσεως των οικείων κοινοτικών προϊόντων είναι αβάσιμη.

43 Επομένως ο λογος ακυρώσεως που αναφέρεται στην ανυπαρξία σοβαρής ζημίας εξαιτίας των εισαγωγών από τη Ρουμανία και την Τσεχοσλοβακία πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του λόγου που αφορά τον αποκλεισμό από την έρευνα των εισαγωγών από τη Βουλγαρία

44 Με τον λόγο αυτό οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι εξαίρεσε, χωρίς να υπάρχει σοβαρός λόγος, από την έρευνά της τις εισαγωγές από τη Βουλγαρία, ενώ, στην καταγγελία αντιντάμπινγκ που υπέβαλαν, οι επαγγελματικές οργανώσεις επέστησαν την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι οι εισαχθέντες το 1988 στην Ισπανία 50 000 ηλεκτρικοί κινητήρες από το κράτος αυτό αποτελούσαν απειλή.

45 Από τους ισχυρισμούς της Επιτροπής προκύπτει ότι η απόφασή της περί εξαιρέσεως των εισαγωγών από τη Βουλγαρία στηρίζεται σε πληροφορίες προερχόμενες από τρεις πηγές. Καταρχάς, στις στατιστικές του Eurostat δεν περιλαμβάνεται καμία εισαγωγή ηλεκτρικών κινητήρων από τη Βουλγαρία. Επιπλέον, ο βούλγαρος εξαγωγέας δήλωσε ότι δεν είχε πραγματοποιήσει εξαγωγές προς την Κοινότητα κατά τη διάρκεια των ετών 1988 και 1989. Τέλος, η διοίκηση των ισπανικών τελωνείων επιβεβαίωσε την ανυπαρξία εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων από τη Βουλγαρία τόσο κατά το έτος 1988, όσο και κατά την περίοδο διεξαγωγής της έρευνας.

46 Επί του τελευταίου αυτού σημείου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή όφειλε να επιβεβαιώσει την ύπαρξη των εισαγωγών ζητώντας πληροφορίες όχι μόνο από τα ισπανικά, αλλά και από τα ιταλικά και τα γαλλικά τελωνεία.

47 Συναφώς, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικά πληροφορίες από τη διοίκηση των ισπανικών τελωνείων ακριβώς λόγω του ότι η δήλωση του Βούλγαρου εξαγωγέα και τα στατιστικά στοιχεία του Eurostat ήταν αντίθετα προς τους ισχυρισμούς των επαγγελματικών οργανώσεων ότι το 1988 είχαν εισαχθεί στην Ισπανία 50 000 ηλεκτρικοί κινητήρες. Εντούτοις στη δικογραφία δεν υπάρχουν ενδείξεις από τις οποίες να προκύπτει ότι υπήρξαν εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων από τη Βουλγαρία στην Ιταλία ή τη Γαλλία που να δικαιολογούν τη διενέργεια περαιτέρω έρευνας.

48 Υπό τις συνθήκες αυτές δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν διενήργησε μια τέτοια έρευνα όσον αφορά τις εισαγωγές στην Ιταλία και στη Γαλλία.

49 Γενικά, οι προσφεύγουσες δεν προέβαλαν εμπεριστατωμένα επιχειρήματα ικανά να κλονίσουν τους ισχυρισμούς της Επιτροπής· ιδίως δε, δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με την εισαγωγή 50 000 ηλεκτρικών κινητήρων από τη Βουλγαρία.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο λόγος σχετικά με τον αποκλεισμό των εν λόγω εισαγωγών πρέπει να απορριφθεί.

51 Δεδομένου ότι δεν έγινε δεκτός κανείς από τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

52 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν αλληλεγγύως στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες αλληλεγγύως στα δικαστικά έξοδα.

Grévisse Moitinho de Almeida Zuleeg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Νοεμβρίου 1991.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

F. Grévisse